

13. ספריה ניידת בסאו פאולו

גיליתי את הספרייה הניידת בסאו פאולו, השוכנת גם כיום בקרבת כנסיית קונסולֶסָאו, בתקופת חברותי בתנועת הנוער דרו-הבונים. מנהיגי התנועה הרבו לדבר על ספרייה זו והציעו רשימת ספרים מומלצים לקריאה, שהשפיעו על דרך מחשבנתו. שם הכרתי את רומן רולן, את סטפן צוויג, את רוג'ר מרטין די גרד, את דוסטויבסקי, את פרדריקו גרסיה לורקה ואחרים. אחרי שקראתי את הספר הראשון של רומן רולן, נובלה קצרה בשם **פדרו ולוסיה**, התחלתי לחלום לאהוב מישהי. אהבתי את האהבה! איזו התרגשות! איזה טוהר! ואיזה סוף עצוב לקריאתו של מתבגר, ספר שלא יישכת. כולנו הסתובבנו עם ספרונים תחובים בכיס המכנסיים, כחברים שלא ניתנים להפרדה, בהשמליות, באוטובוסים וברחוב.

אני זוכר שפעם או פעמיים בשבוע הלכנו לספרייה, כי לא היה לנו כסף לקנות ספרים והדבר גם לא היה נהוג באותה תקופה. כשהייתי בן 17, בשבתות או בימי ראשון, כשלא היו פעולות בתנועה, בעת שעל סאו פאולו ירדה הלחות הלילית של סוף היום, נהגתי ללכת כארבעה קילומטרים כשצעף לבן כרוך על צווארי, מביתי שבבום רטירו עד מרכז העיר, ולהסתובב ליד הספרייה גם כשהייתה סגורה.

שם גם קבעתי, כמקום קדוש, פגישות עם חברות שהיזרתי אחריהן לאחר מכן.